

ВТОРО МЯСТО

Човекът – творец или консуматор

В днешни времена хората понякога забравят началото, от което са произлезли, губят представата за смисъла на съществуването си и правилният възглед насочен към „изобретателност и творчество“. В сегашната икономика изглежда, че произвеждането на нови и нови продукти от човека е толкова неограничено, хаотично и непрестанно, че новите изобретения, съответно с приетата им функция за човешко удобство и удовлетворение в един момент губят смисъла си и се превръщат в безполезни развлечения под формата на разсейване от съществените мотиви и цели, които трябва да гонят. В хората, заобиколени от периодично размножаващи се материални блага, като че ли се поражда жажда за още и още, поражда се ненаситност. Противоречието между икономиката и екологията е главен конфликт в нашия век.

През своя живот човек изпитва нужда от различни неща, свързани с живота му като биологично и социално същество. Според Ейбрахам Маслоу – представител на хуманистичната психология, за да оцелеем и имаме по - добър живот ние се стремим към удовлетворяването на различни потребности, които подрежда в основни групи, като пирамида. Най – простите, но относително най – силните са разположени в основата на пирамидата, а това са физиологичните потребности. Те са свързани с биологичните жизнени процеси на нашия организъм и изразяват необходимите условия за поддържане на живота. Нуждаем се от храна, вода, въздух, сън, физическо здраве. Човек се нуждае също от подслон, чувство на сигурност и събеседник до него, които са напълно достатъчни за щастието ни и един нормален и пълноценен живот.

Това твърдение не е понятно на онези, завладявани от ненаситността за притежаване на колкото се може повече, а не биване; („Да имаш или да бъдеш“). Безразборното прахосване на ценните ни природни ресурси в името на човешкото развлечение и по-голямо удобство е убиецът на човешкия разум и бавното разрушаване на околната среда. Вярно е, че определени идеи и изобретения на човека са били успешни и безусловно полезни, но стане ли съзнателно създаването на още нови и ненужни вещи за сметка на отнемане от геосферата, вече е консумация и взимане на природата за даденост с неизчерпаеми запаси, и оттам всеки, който е попаднал в капана на ненаситността и визуализиране на всичко като възможна стока е консуматор. По света има изобретатели, художници и писатели, приети за творци, но човекът като творец има много значения. Осъществяването на връзка с духовната ни сфера, откриването на вътрешния мир, намиращ се някъде дълбоко в нас, но най-напред реализацията - това би трябвало да е истинската, съществената цел, към която трябва да се стремим (съответно промяна на перспективата към по-висша степен на мислене) и това е една от гледните точки на човека творец. Уважението и оценяването на околната среда с нейните натурални дарове и осъзнаването на разликата между „нуждая се“ и „искам“ е осъзнат човешки начин на възприемане и мислене. Целите на човека би трябвало да бъдат базирани основно върху духовното му състояние и умение за контрол над него, връзката с него до достигането на вътрешно спокойствие, реализирането на лични качества и оттам постигането на истинско чувство на щастие и удовлетворение, постигнати не от незначими

допълнителни потребности задоволяващи временно само човешките сетива, а осъзната и продължителна работа над себе си и възгледите му.

Лорена Паскова – VIII^A клас